

რუსეთ-გინეთის უთანხმოება

დღევანდელ უკვე გაცნობა ჩინეთის მთავრობის პასუხი რუსეთის ულტიმატუმის შესახებ.

ამის გამო რუსეთს სლოგანია შემდეგ ცნობას გადმოგვცემს: დღევანდელ ცნობას მიხედვით რუსეთის მთავრობის პასუხი რუსეთის ულტიმატუმის შესახებ.

ამის გამო რუსეთს სლოგანია შემდეგ ცნობას გადმოგვცემს: დღევანდელ ცნობას მიხედვით რუსეთის მთავრობის პასუხი რუსეთის ულტიმატუმის შესახებ.

ამის გამო რუსეთს სლოგანია შემდეგ ცნობას გადმოგვცემს: დღევანდელ ცნობას მიხედვით რუსეთის მთავრობის პასუხი რუსეთის ულტიმატუმის შესახებ.

ბორცოების შემდეგ, მის შესახებ განგავის ატეხა ისევე უსარგებლოა, როგორც წყლის ნაყვია.

მაგრამ ეს კიდევ იმას არ ნიშნავს, რომ ყველა ისინი, ვინც კახეთის რკინის გზის რეალისაციის შესახებაა სწორედ, გამყიდველები და მოსყიდველები არიან. მაგრამ ასეც რომ იყოს, განა შესაძლებელია გამყიდველთა და მოსყიდველთა სიამში მოქცევა ისევე პირებისა, რომელთათვის ჩვენი საზოგადოება იცნობს, როგორც სრულიად უმწიკვლო პირებს? ყურადღებულად, რასა სწერს ბ.ნ. მ. ვ. მაჩაბელი თავის გაზეთ „ზაქავიანში“ ში.

როგორც კარგად იცის მან, — სწორად გეტყვით, — თავდაპირველად პირველად უნდა შედგენდნენ ბ. ი. ყანაშელი, ნ. ი. ყანაშელი და ნათესავი (პირველის ცოლის ძმა და ბიძაშვილი მთავრის) თ. დ. გ. ი. ამირჯანიძე. მათთვის სცემენ განგავსა და შეფასებენ ამ ყურნალისტების შეფასებები ძმანი გრ. ნ. და ა. ნ. დიასამიძე, რომელთაგან პირველი „ზაქავიანში“ თანამშრომელი იყო და ახლა კი გახ. თემის „ს რედაქტორია.

როგორც მოგონთ ეს წერის საშუალება და არგუმენტაცია? — ცოლის ძმა, ბიძაშვილი, მამიდაშვილი, ნათელი, — ერთის სიტყვით პატრიარქალურ ოჯახობის წევრთა ჩამონათვალი რა დაქინებებსა და გათასხირებამდე უნდა მივიდეს ადამიანი, რომ სურვილს, პრინციპიულურ კამათის ნაცვლად, ასეთის გულის შემზარავ სტიქიონებით აავსოს გაზეთის ფურცლები? ამის გარდა, ყურნალისტს მეტი დაკვირვება და სიღინჯე მოეთხოვება. უტაკტობა ავიდა მოხსენება, მაგალითად, ისეთის პირისა, როგორცია ბ.ნ. ალ. დიასამიძე. ჩვენი საზოგადოება მის იცნობს როგორც პატიოსან და უმწიკვლო ადამიანს და კალმის ერთი მოსმით მისი შეურაცყოფა და გამყიდველთა და მოსყიდველთა სიამში მოქცევა ისეთი მოუფიქრებელი და წრეგადასული უტაკტობაა, რისიარსაც, გვეგონა, არც ბ.ნ. მაჩაბელი გამოიჩინდა. ეს მით უფრო გასაკვირველია, რომ ბ.ნ. ალ. დიასამიძეს კახეთის რკინის გზის გარშემო უკანადალი არავითარ მონაწილეობა არ მიუღია.

ჩვენი არავითარი სურვილი არა გვაქვს, ჩავერიოთ იმ უთანხმოლო და უზარო საგაზეთო ბრძოლაში, რომელიც კახეთის რკინის გზის კონკრეტის რეალისაციის გარშემო ასტყდა. მაგრამ ის კი არ შეგვიძლიან, რომ უყურადღებო და

სტოვით წრე გადასული უტაკტობა თავადვე უნდა დაიშვილინა.

სტუდენტთა მოძრაობასა და მინისტრთა საბჭოს უკანასკნელ დადგენილების შესახებ საყურადღებო წერილს უძღვნის რუსეთს ველ.

„პრესაში მოხსენიებული იყო, — სწორად ვაზი, — ერთი 1911 წლის 10 თებერვლის დადგენილებით მინისტრთა საბჭომ განმარტა, რომ აეკრძალა კრებების გამართვა მხოლოდ იმ ორგანიზაციებს, რომელთაც წინადადებული ჰქონდათ ეს დროებით წესებს შემადგენის შემადგოა.

გაზეთს შესაძლებლად მიანიჭა საბჭოს მიერ ამისთანა დადგენილების გამოტანა, რადგანაც ჩვენ ყოველ-ნაირს განმარტებს შეგვიძლია ჩვეულებრივად „განმარტებ“ ხოლო კრებობა პირებს, კანონებს. ვახაკვირველი არ იქნება, თუ მინისტრთა საბჭომ თავისი საქუთარი დადგენილება „განმარტა“

სახალხო გაზეთი

დღევანდელ უკვე გაცნობა ჩინეთის მთავრობის პასუხი რუსეთის ულტიმატუმის შესახებ.

ამის გამო რუსეთს სლოგანია შემდეგ ცნობას გადმოგვცემს: დღევანდელ ცნობას მიხედვით რუსეთის მთავრობის პასუხი რუსეთის ულტიმატუმის შესახებ.

ამის გამო რუსეთს სლოგანია შემდეგ ცნობას გადმოგვცემს: დღევანდელ ცნობას მიხედვით რუსეთის მთავრობის პასუხი რუსეთის ულტიმატუმის შესახებ.

ამის გამო რუსეთს სლოგანია შემდეგ ცნობას გადმოგვცემს: დღევანდელ ცნობას მიხედვით რუსეთის მთავრობის პასუხი რუსეთის ულტიმატუმის შესახებ.

სტამბოლის ქართველობა

ახალი წელიწადი ძველი სტილით და წმინდა ნინობა ახალი სტილით ერთად იღვრისაწაულა სტამბოლელთა ქართველობაში, 1/14 იანვარს ქართული კათოლიკეთა მონასტრის, სადაც წირვა-ლოცვა მუდამ ლათინურად სრულდება, ამ დღეს ქართულად სწირეს. მწირველი იყო ქართულ წესზე ნაკურთხი კათოლიკე მღვდელი მამა ანდრია წინამძღვრიშვილი. ივლომა კონსტანტინე საფარავის ლოტბარობით ხორამ, ახლო შედგარმა რომიდან დაბრუნებულ ახალგაზღვებისა და აქ მოსწავლე ქართველ შეგირდებისაგან. ტრაპეზის თავს იყო აღმართული წმ. ნინოს დიდი ხატი ამათავნე ყვავილებით მორთული ზედაწერიით: „წმინდა ნინა, ივერიის მოციქული, გვედრე ჩვენთვის“. შეგირდმა გლომა, თოხს ხაზზე შეეწამლა, და წირვამ ცრემლით ატრია ხალხი, მოკლებული ამგვარ სუგეშს შინ და გარეთ. მართლა და ბევრი სიტყვისიშვარის ფიქრები მოადგებოდა ადამიანს, როცა ებოა სიგეში რაღაც მანქანებით პირველადი და სამშობლოში თვინათ გვარტობობაზე არ ცნობილი ქართველნი კათოლიკენი მშობლურ ენაზე წირავდნენ წმ. ნინოს სავედრებლად და მერე ყველანი ერთმანეთს უზიარებდნენ ამის მიერ გულის მოღხინებას. ნამდვილი დღესასწაული იყო. გარეშენი „პკვირობდნენ ქარ-

ტაპიკონი მიაჩნეს ხელში. მასთანავე თუ კი მოიპოვებ სამი ცაკი (რაგინი ცოტანი იყენენ), კათოლიკე, თავის თავისა ქართველად ამღიარებელი, მათ როგორ მოუშვიდნენ თვინათ გვარავნულ წესს და აქი დაუარსებით კიდევ მამა პეტრეს დროს ქართველთა საგვარო მრევლი სტამბოლში. მაგრამ საქმე რომისაგან ქართველ-კათოლიკობის ცნობაში თუ არცნობაში არ არის, არამედ თავის აზრის გატანაში, და ამიტომ საქმის ჩასაშლელად მამა ბენედიქტემ მთხოვნილთა სხვა სიძნელენი აუჩინა.

წირვა ქალაქებით ხალხი ძლიერ ნაწუგეშვი დარჩა, მაგრამ წირვის შემდეგ კი ერთმა გარემოებამ მეტად დაამწუხრა და დღესასწაულს ფერი დაუკარგა. რადგან ამ ამბავს, ამიტომ გადმომაქვს გაზეთის ფურცლებზე.

აქიურ ქართველ საზოგადოებას არა აქვს ჯერ ისეთი ბინა, რომ საბჭობლად იქ აკრიბებოდნენ და ამიტომ, როცა შემთხვევა ექნებოდათ, სარგებლობდნენ მონასტრის თავისუფალ დარბაზში. ამ დღესაც იქ შეიკრიბა, რომ მოემინა წლიური ანგარიში და საჩქმელი თქმულიყო. მაგრამ მონასტრის უფროსმა მამა ბენედიქტემ ლაპარაკი დაუშალა იმ მოსაზრებით, რომ მარტო წევრები უნდა შეყრილიყავით და აქ კი პატარებიც არიანო. საზოგადოების თავმჯდომარემ ბ. სიღვამიძემ, რომ ვინც სტამბოლში ქა-

რთველია, ყველა საზოგადოების წევრი და მასთანავე დასწრებაც შეუძლიან და არც ყოველთვის შეეძლებიან შეკრება, რადგან ერთ-ერთი თვინათ გვარავნულ წესს და აქი დაუარსებით კიდევ მამა პეტრეს დროს ქართველთა საგვარო მრევლი სტამბოლში. მაგრამ საქმე რომისაგან ქართველ-კათოლიკობის ცნობაში თუ არცნობაში არ არის, არამედ თავის აზრის გატანაში, და ამიტომ საქმის ჩასაშლელად მამა ბენედიქტემ მთხოვნილთა სხვა სიძნელენი აუჩინა.

წირვა ქალაქებით ხალხი ძლიერ ნაწუგეშვი დარჩა, მაგრამ წირვის შემდეგ კი ერთმა გარემოებამ მეტად დაამწუხრა და დღესასწაულს ფერი დაუკარგა. რადგან ამ ამბავს, ამიტომ გადმომაქვს გაზეთის ფურცლებზე.

აქიურ ქართველ საზოგადოებას არა აქვს ჯერ ისეთი ბინა, რომ საბჭობლად იქ აკრიბებოდნენ და ამიტომ, როცა შემთხვევა ექნებოდათ, სარგებლობდნენ მონასტრის თავისუფალ დარბაზში. ამ დღესაც იქ შეიკრიბა, რომ მოემინა წლიური ანგარიში და საჩქმელი თქმულიყო. მაგრამ მონასტრის უფროსმა მამა ბენედიქტემ ლაპარაკი დაუშალა იმ მოსაზრებით, რომ მარტო წევრები უნდა შეყრილიყავით და აქ კი პატარებიც არიანო. საზოგადოების თავმჯდომარემ ბ. სიღვამიძემ, რომ ვინც სტამბოლში ქა-

რთველია, ყველა საზოგადოების წევრი და მასთანავე დასწრებაც შეუძლიან და არც ყოველთვის შეეძლებიან შეკრება, რადგან ერთ-ერთი თვინათ გვარავნულ წესს და აქი დაუარსებით კიდევ მამა პეტრეს დროს ქართველთა საგვარო მრევლი სტამბოლში. მაგრამ საქმე რომისაგან ქართველ-კათოლიკობის ცნობაში თუ არცნობაში არ არის, არამედ თავის აზრის გატანაში, და ამიტომ საქმის ჩასაშლელად მამა ბენედიქტემ მთხოვნილთა სხვა სიძნელენი აუჩინა.

წირვა ქალაქებით ხალხი ძლიერ ნაწუგეშვი დარჩა, მაგრამ წირვის შემდეგ კი ერთმა გარემოებამ მეტად დაამწუხრა და დღესასწაულს ფერი დაუკარგა. რადგან ამ ამბავს, ამიტომ გადმომაქვს გაზეთის ფურცლებზე.

აქიურ ქართველ საზოგადოებას არა აქვს ჯერ ისეთი ბინა, რომ საბჭობლად იქ აკრიბებოდნენ და ამიტომ, როცა შემთხვევა ექნებოდათ, სარგებლობდნენ მონასტრის თავისუფალ დარბაზში. ამ დღესაც იქ შეიკრიბა, რომ მოემინა წლიური ანგარიში და საჩქმელი თქმულიყო. მაგრამ მონასტრის უფროსმა მამა ბენედიქტემ ლაპარაკი დაუშალა იმ მოსაზრებით, რომ მარტო წევრები უნდა შეყრილიყავით და აქ კი პატარებიც არიანო. საზოგადოების თავმჯდომარემ ბ. სიღვამიძემ, რომ ვინც სტამბოლში ქა-

რთველია, ყველა საზოგადოების წევრი და მასთანავე დასწრებაც შეუძლიან და არც ყოველთვის შეეძლებიან შეკრება, რადგან ერთ-ერთი თვინათ გვარავნულ წესს და აქი დაუარსებით კიდევ მამა პეტრეს დროს ქართველთა საგვარო მრევლი სტამბოლში. მაგრამ საქმე რომისაგან ქართველ-კათოლიკობის ცნობაში თუ არცნობაში არ არის, არამედ თავის აზრის გატანაში, და ამიტომ საქმის ჩასაშლელად მამა ბენედიქტემ მთხოვნილთა სხვა სიძნელენი აუჩინა.

წირვა ქალაქებით ხალხი ძლიერ ნაწუგეშვი დარჩა, მაგრამ წირვის შემდეგ კი ერთმა გარემოებამ მეტად დაამწუხრა და დღესასწაულს ფერი დაუკარგა. რადგან ამ ამბავს, ამიტომ გადმომაქვს გაზეთის ფურცლებზე.

აქიურ ქართველ საზოგადოებას არა აქვს ჯერ ისეთი ბინა, რომ საბჭობლად იქ აკრიბებოდნენ და ამიტომ, როცა შემთხვევა ექნებოდათ, სარგებლობდნენ მონასტრის თავისუფალ დარბაზში. ამ დღესაც იქ შეიკრიბა, რომ მოემინა წლიური ანგარიში და საჩქმელი თქმულიყო. მაგრამ მონასტრის უფროსმა მამა ბენედიქტემ ლაპარაკი დაუშალა იმ მოსაზრებით, რომ მარტო წევრები უნდა შეყრილიყავით და აქ კი პატარებიც არიანო. საზოგადოების თავმჯდომარემ ბ. სიღვამიძემ, რომ ვინც სტამბოლში ქა-

ლიუცია გამოუტანიათ ყველა ფულტეტების პროფესორების ვალკე სხდომებს. ხანგრძლივ კამათის შემდეგ სამსახურიდან გადადგომილ პროფესორებმა მიანიც უარი განაცხადეს უკან დაბრუნებაზე. ამავ სადამაზნებელ გამოიჩინა, რომ სახალხო-განათლების მინისტრმა უარი სთქვა პროფესორთა დეპუტაციის მიღებაზე.

8 თებერვლის სამსახურს თავი გაანება მოსკოვის უნივერსიტეტის კიდევ 7 პრივატ-დოცენტმა. ამგვარად დღევანდლამდე უნივერსიტეტის ჩამოშორდა 90 პროფესორი და პრივატ-დოცენტი.

როგორც რუსეთს სლოგანია გადმოგვცემს სახალხო განათლების მინისტრს მოუთხოვნია სია სამსახურიდან გასულ პროფესორებისა. სია ტელეფონით ეცნობა მინისტრს.

იმავე გაზეთის ცნობით 8 თებერვლის მოსკოვის უნივერსიტეტის სტუდენტები გამოუთხოვნენ პროფესორებს როტს, სერბსკის და ალექსინსკის. ალექსინსკის სტუდენტების დეპუტაციამ მიმართა სიტყვით, რომელშიც გამოსთქვა სურვილი, რომ პროფესორთა რაღაცსა პირობები შეეცვლება, ისე დაუბრუნდეს უნივერსიტეტს.

მოსკოვის სამეურნეო ინსტიტუტის სსსალოში გამოკრულია განაცხადება, რომლითაც პროფესორთა საბჭო ამცნებს სტუდენტებს, რომ ახოვნები სწავლის ფულის პატიების შესახებ არ იქნება განხილული, ვინც სტუდენტები გაფიცვის არ მოხსნიან. (რ. ს.)

როგორც რუსეთს ველომოსტი გადმოგვცემს, დავილოვის სახელზე რომიდან მოსულ პროფ. ტრუბეტკოის დებეშა, რომელიც იგი იტყობინება, მოსკოვის უნივერსიტეტის რექტორს თხოვნა გამოეგუზნავე სამსახურიდან გადადგომისაო.

მანუილოვსა, მენზიჩისა და მინაკოვის პეტერბურგის უნივერსიტეტის პროფესორთაგან მრავალი თანაგრძობის დებეშები მოსდით.

ქ. იურევი მოძრაობის გამო მრავალი სტუდენტი დაუტუსაღებიათ, სხვათა შორის — ერთი ჯგუფი ქართველ სტუდენტებისა, რომელიც როგორც შემდეგ გამოაკვეთა, ქართულ საღამოს მოწყობის თაობა-

რთველია, ყველა საზოგადოების წევრი და მასთანავე დასწრებაც შეუძლიან და არც ყოველთვის შეეძლებიან შეკრება, რადგან ერთ-ერთი თვინათ გვარავნულ წესს და აქი დაუარსებით კიდევ მამა პეტრეს დროს ქართველთა საგვარო მრევლი სტამბოლში. მაგრამ საქმე რომისაგან ქართველ-კათოლიკობის ცნობაში თუ არცნობაში არ არის, არამედ თავის აზრის გატანაში, და ამიტომ საქმის ჩასაშლელად მამა ბენედიქტემ მთხოვნილთა სხვა სიძნელენი აუჩინა.

წირვა ქალაქებით ხალხი ძლიერ ნაწუგეშვი დარჩა, მაგრამ წირვის შემდეგ კი ერთმა გარემოებამ მეტად დაამწუხრა და დღესასწაულს ფერი დაუკარგა. რადგან ამ ამბავს, ამიტომ გადმომაქვს გაზეთის ფურცლებზე.

აქიურ ქართველ საზოგადოებას არა აქვს ჯერ ისეთი ბინა, რომ საბჭობლად იქ აკრიბებოდნენ და ამიტომ, როცა შემთხვევა ექნებოდათ, სარგებლობდნენ მონასტრის თავისუფალ დარბაზში. ამ დღესაც იქ შეიკრიბა, რომ მოემინა წლიური ანგარიში და საჩქმელი თქმულიყო. მაგრამ მონასტრის უფროსმა მამა ბენედიქტემ ლაპარაკი დაუშალა იმ მოსაზრებით, რომ მარტო წევრები უნდა შეყრილიყავით და აქ კი პატარებიც არიანო. საზოგადოების თავმჯდომარემ ბ. სიღვამიძემ, რომ ვინც სტამბოლში ქა-

